

Svar (4/5 01)**Indenrigsministeren (Karen Jespersen):**

Reglerne om undervisning og aktivering af asylansøgere fremgår af udlændingelovens § 42 c og d og bekendtgørelse nr. 550 af 26. juni 1999 om undervisning og aktivering m.v. af asylansøgere m.v.

For så vidt angår asylansøgerbørn i aldersgruppen 7-16 år skal undervisningen på modtagecentre give asylansøgerbørnene et indledende kendskab til det danske sprog og samfund. Undervisningen på opholdscentre skal i form og omfang svare til den undervisning, der tilbydes tosprogede elever i den danske folkeskole. Undervisningen omfatter blandt andet undervisning i dansk.

For så vidt angår asylansøgere, der er fyldt 17 år, skal undervisning på modtagecentre give asylansøgerne et indledende kendskab til det danske sprog og samfund. Den undervisning, der tilbydes på opholdscentre, skal udbygge asylansøgerens kendskab til det danske sprog og samfund.

Asylansøgere må endvidere efter den gældende udlændingelovgivning ikke tage arbejde i Danmark.

Asylansøgere kan dog deltage i ulønnet humanitært eller andet frivilligt arbejde, jf. udlændingelovens § 42 d, stk. 4.

Reglerne gælder for alle asylansøgere, uanset om de pågældende behandles i åbenbart grundløst-procedure eller normalprocedure.

For personer omfattet af den nu ophævede kosovonødlov gælder særlige vilkår og regler.

Jeg finder ikke på nuværende tidspunkt anledning til at ændre reglerne.

Spm. nr. S 2508

Til trafikministeren (23/4 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvordan kan ministeren ud fra almindelige retssikkerhedsbetragtninger og lighed for loven acceptere, at opkrævningsformen ved parkeringsafgifter er så forskellig, at rigspolitiet slet ikke opkræver rykkergebyr samtidig med, at ordningen giver borgeren mulighed for at gå direkte i retten, medens kommunen opkræver flere store rykkergebyrer og sinker borgeren med langsommelige processer via kommunens pan-

tefoged, medens borgeren kun ved sej udholdenhed kan få sagen for en dommer, og bekymrer det ikke ministeren, at så mange parkerings-sager i Københavns Kommune synes opkrævet med urette, idet mere end halvdelen af de borgere, der klager, får medhold?«

Svar (2/5 2001)**Trafikministeren (Jacob Buksti):**

For så vidt angår den del af spørgsmålet, der vedrører de retssikkerhedsmæssige betragtninger kan jeg oplyse følgende:

Der er ved lov nr. 942 af 27. december 1991 åbnet mulighed for, at kontrol af lokale standsnings- og parkeringsrestriktioner, herunder at kommunerne kan opkræve afgifter ved konstaterede overtrædelser, kunne uddelegeres til kommunerne. Praksis kan ikke forventes at blive fuldstændig ensartet i kommunerne.

Til orientering kan oplyses, at forskellene på kommunernes og politiets praksis ved opkrævning af parkeringsafgifter er beskrevet i mit svar til spm. 2 til L 174, jf. L 174 – bilag 11.

For så vidt angår prøvelse af en pålagt standsnings- eller parkeringsafgift kan jeg oplyse følgende:

Hvis en borger ikke reagerer på en pålagt standsnings- eller parkeringsafgift er politiet og kommunerne underlagt samme regelsæt, nemlig færdselslovens § 122 b, hvoraf fremgår, at der kan pålægges tillæg af omkostninger (stk. 1), at der kan foretages indeholdelse i løn m.v., at der kan foretages modregning i overskydende skat m.v. (stk. 2), at fogedretten træffer afgørelse om indsigelser, som skyldneren fremsætter samt reglerne herfor (stk. 5-8).

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til § 1, nr. 4, i lov nr. 484 af 1. juli 1998 (hvor § 122 b blev indført i færdselsloven), at »de gebyrer og morarenter som kommunerne efter lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommunerne og kommuner, som ændret ved lov nr. 131 af 28. februar 1994 kan pålægge i forbindelse med opkrævning af parkeringsafgifter, også efter denne lov vil kunne inddrives ved lønindeholdelse. Det bemærkes samtidig, at politiet ikke efter de gældende regler kan tillægge omkostninger, herunder rykkergebyrer eller eventuelle morarenter ved opkrævning af parkeringsafgifter.«